

2) Je třeba vykládat přechodná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽²⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení tak, že ukládají poskytovat rodinnou dávku Českou republikou po 30.4.2010, třebaže příslušnost státu může být od 1.5.2010 ovlivněna novou definicí bydliště podanou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽³⁾, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (čl. 22 a násl.)?

Pokud je odpověď na otázku č. 1 záporná:

3) Je třeba vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (zejména čl. 87) tak, že je za okolností, jaké jsou v projednávané věci, Česká republika od 1.5.2010 příslušným státem k poskytování rodinné dávky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72.

⁽³⁾ Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1; oprava v Úř. věst. L 147, s. 48.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satakunnan käräjäoikeus (Finsko) dne 12. července 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry v. Elektrobudowa Spółka Akcyjna

(Věc C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Satakunnan käräjäoikeus (Finsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sähköalojen ammattiliitto ry

Žalovaná: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Předběžné otázky

- 1) Mohou se odbory jednající v zájmu pracovníků odvolávat vůči poskytovateli služeb z jiného členského státu přímo na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, jako bezprostřední pramen práva, je-li ustanovení (článek 84 polského zákoníku práce), jemuž je výtýkáno, že je v rozporu článkem 47, čistě vnitrostátním ustanovením?
- 2) Vyplývá v soudním řízení, jehož předmětem jsou splatné pohledávky ve smyslu směrnice 96/71/ES ⁽¹⁾, a které je

vedeno ve státě, ve kterém je práce vykonávána, z unijního práva, zejména ze zásady účinné právní ochrany vyplývající z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z čl. 5 odst. 2 a z článku 6 uvedené směrnice, vykládané ve spojení se svobodou odborového sdružování zakotvenou v článku 12 Listiny základních práv, že vnitrostátní soud musí ponechat nepoužitým ustanovení zákoníku práce domovského státu pracovníků, které brání postoupení mzdové pohledávky za účelem vymáhání na odbory státu, ve kterém je práce vykonávána, pokud příslušné ustanovení státu, ve kterém je práce vykonávána, postoupení splatné mzdové pohledávky za účelem vymáhání a tím i postavení žalobce na odbory, v nichž jsou sdruženi všichni pracovníci, kteří svoji pohledávku za účelem vymáhání postoupili, připouští?

- 3) Je nutno ustanovení protokolu č. 30 k Lisabonské smlouvě vykládat v tom smyslu, že je musí zohlednit i jiný, než v Polsku nebo ve Spojeném království nacházející se vnitrostátní soud, pokud dotčený spor vykazuje úzkou vazbu na Polsko, a zejména pokud právem, které je rozhodné pro pracovní smlouvy, je polské právo? Řečeno jinak: Brání polsko-britský protokol finskému soudu v konstatování, že právní nebo správní předpisy, správní praxe nebo správní opatření Polska porušují základní práva, svobody a zásady proklamované v Listině základních práv Evropské unie?
- 4) Je nutno čl. 14 odst. 2 nařízení č. 593/2008 s ohledem na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání použití vnitrostátní právní úpravy členského státu, podle níž je zakázáno, postupovat pohledávky a nároky vyplývající z pracovního poměru?
- 5) Je nutno čl. 14 odst. 2 nařízení č. 593/2008 vykládat v tom smyslu, že právem, jímž se řídí postoupení pohledávek vyplývajících z pracovní smlouvy, je právo, jímž se podle nařízení č. 593/2008 řídí dotčená pracovní smlouva, aniž by záviselo na tom, zda na obsah konkrétního nároku mají vliv i ustanovení jiného práva?
- 6) Je nutno článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat ve světle článků 56 a 57 SFEU v tom smyslu, že pojem minimální mzda zahrnuje základní hodinovou mzdu podle příslušné mzdové třídy, garantovanou úkolovou mzdu, příspěvek na dovolenou, pevný denní příspěvek a náhradu za dobu strávenou cestou na pracoviště, v souladu s tím, jak byly tyto pracovní podmínky, jež spadají pod přílohu směrnice, dohodnuty v kolektivní smlouvě, která byla prohlášena za obecně závaznou?
- 6.1) Je nutno články 56 [a 57] SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že brání členským státům, aby jako takzvaný hostitelský stát ve svých vnitrostátních právních předpisech (obecně závazné kolektivní smlouvě) uložili poskytovateli služeb z jiného členského státu, vyplácet pracovníkům vyslaným na území hostitelského státu, náhradu za dobu strávenou cestou na pracoviště a denní příspěvek, pokud se zohlední, že podle příslušných vnitrostátních právních předpisů se vyslaný

pracovník během celé doby vyslání považuje za pracovníka, který je na služební cestě, má tedy nárok na náhradu za dobu na cestě a na diety?

6.2) Je nutno články 56 a 57 SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že znemožňují vnitrostátnímu soudu odmítnout uznat případné zařazení do mzdových tříd, které bylo provedeno podnikem z jiného členského státu v jeho domovském státě?

6.3) Je nutno články 56 a 57 SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že zaměstnavatelé z jiného členského státu dovolují, účinně a pro soud státu, ve kterém je práce vykonávána, závazně stanovit zařazení pracovníků do mzdových tříd, pokud v obecně závazné kolektivní smlouvě státu, ve kterém je práce vykonávána, je — pokud jde o výsledek — stanoveno jiné zařazení do mzdových tříd, nebo může hostitelský členský stát, do něhož byli pracovníci poskytovatele služeb pocházejícího z jiného členského státu vyslání, tomuto poskytovateli služeb nařídít, která ustanovení musí při zařazování pracovníků do mzdových tříd respektovat?

6.4) Je nutno při výkladu článku 3 směrnice 96/71/ES ve světle článků 56 a 57 SFEU považovat ubytování, jehož náklady musí na základě kolektivní smlouvy uvedené v otázce č. 6 nést zaměstnavatel, a stravenky, které poskytovatel služeb pocházející z jiného členského státu poskytuje na základě pracovní smlouvy, za náhradu výdajů vzniklých v důsledku vyslání, nebo spadají pod pojem minimální mzda ve smyslu čl. 3 odst. 1?

6.5) Je nutno článek 3 směrnice 96/71/ES ve spojení s články 56 a 57 SFEU vykládat v tom smyslu, že obecně závazná kolektivní smlouva státu, ve kterém je práce vykonávána, musí být při výkladu otázky týkající se úkolového odměňování, náhrady za dobu strávenou cestou na pracoviště a denních příspěvků považována za odůvodněnou požadavkem veřejného pořádku?

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, jako zmocněnci)

Žalované: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rumunsko tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s ustanoveními čl. 2 bodu 1, čl. 3 odst. 5 písm. b), čl. 3 odst. 7 a 8, čl. 3 odst. 9 písm. c), článku 5, čl. 7 odst. 4, čl. 9 odst. 1 až 7, čl. 10 odst. 2 a 5, čl. 11 odst. 8, čl. 13 odst. 4, čl. 13 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 1 a 2, čl. 25 odst. 1, čl. 26 odst. 2 písm. c), čl. 31 odst. 3, čl. 34 odst. 2, čl. 37 odst. 1 písm. k), p) a q), čl. 37 odst. 3 písm. b) a d), čl. 37 odst. 10 až 12, čl. 38 odst. 1, čl. 39 odst. 1, 4 a 8, jakož i přílohy I bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že o nich neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 49 odst. 1 uvedené směrnice;

— uložit Rumunsku podle čl. 260 odst. 3 SFEU penále ve výši 30 228,48 euro za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v této věci z důvodu nesplnění povinnosti informovat Komisi o opatřeních nezbytných k dosažení souladu se směrnicí 2009/72/ES;

— uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vyslání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, s. 55